

rer hinanden, og det lokale ejerskab er i orden, vil der for alvor ske noget. Det kræver både overblik, koordination, lederskab og økonomi.

Det burde være unødvendigt at nævne noget så selvfølgelig, men i praksis er der bl.a. på grund af rivalisering mellem organisationer og aktører store problemer. Ingen ønsker tilsyneladende, når det kommer til stykket, at opgive lederskabet eller underkaste sig en koordination.

Det er vores opfattelse, at FN, Verdensbanken og andre stærke internationale organisationer må have en helt central rolle. Det må f.eks. være herfra, at bistanden til landeanalyser eller bæredygtige strategier for et lands udvikling udgår, men der skal kun være én strategi for et lands udvikling, som alle operatører skal underkaste sig.

Når jeg har trukket økonomi, overblik, koordination og lederskab frem, er det, fordi Det Radikale Venstre lægger vægt på, at nødvendigheden heraf bliver understreget og indarbejdet i konferencens slutdokument ligesom de øvrige temaer, som udviklingsministeren har fremhævet.

LDC-konferencen har allerede et dagsordenspunkt om en ny global pagt, der skal omhandle en bredere koordinering af de eksisterende finansielle ressourcer til udvikling samt en styrket og forbedret koordinering mellem donorer lokalt såvel som internationalt.

Det er vigtigt, at dette punkt støttes og udbygges i et handlingsprogram. Det er i det hele taget vigtigt at gå nye veje i det internationale udviklingssamarbejde til gavn for de fattigste lande. Det viser mange års for magre resultater.

Det er nødvendigt, at de negative sider ved globaliseringen modvirkes ved international regulering, via aftaler, overvågning og sanktioner.

På sigt støtter Det Radikale Venstre tanken om, at der oprettes et økonomisk sikkerhedsråd, der bl.a. overvåger, hvorvidt landene lever op til løfter og ansvar, idet økonomisk ustabilitet og fattigdom er et af de største eksisterende sikkerhedsproblemer. Men det kræver, at der er de nødvendige økonomiske midler til stede, at udviklingslandene på visse betingelser får eftergivet gæld, og at udviklingslandene bliver en del af en retfærdig verdenshandel.

Fattigdomsproblemet går ikke over af sig selv, det har vi også diskuteret i dag. Danmark yder en udviklingsbistand på 1 pct. af BNI, det skal vi blive ved med. Det er klart, at Det Radikale Venstre også har det som en målsætning, at Danmark i fremtiden er i front på det her område.

Det giver indflydelse. Derfor kan vi tillade os at bide de andre rige lande i haserne og kræve, at de lever op til deres ansvar om mindst 0,7 pct. af BNI, og det vil jeg som det sidste opfordre udviklingsministeren til på den kommende konference.

Keld Albrechtsen (EL):

Denne debat er jo i høj grad kommet til at handle om Danmarks ulandsbistand og bistandsrammen, og det er selvfølgelig af den årsag, at de tre mest højreorienterede partier i denne sal har rettet et frontalangreb på den danske bistandsramme. Det er en beklagelig baggrund for debatten, men det er jo så et nødvendigt opgør, som vi må gå ud og tage, også frem mod det kommende valg.

Desværre har den måde, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti argumenterer på, medført, at debatten hele tiden forsimples, fordi disse tre partier strør om sig med ukonkrete, udokumenterede problemer; og de forsøger at male et sortere og sortere billede af den danske bistandsindsats for at skabe en baggrund for deres agitation.

Det er faktisk ikke sådan, at Enhedslisten på alle punkter er dybt imponeret af den danske udviklingspolitik. Det er det ikke, men vi vil under ingen omstændigheder risikere at blive slået i hartkorn med hr. Hald Madsen eller fru Gitte Seeberg eller hr. Peter Skaarup og i særdeleshed da ikke efter den debat, som vi har oplevet her i dag.

Jeg har også i Egypten f.eks. set danske bistandsprojekter til genindvinding af vand; f.eks. i en landsby en halvering af vandforbruget, et vindmølleprojekt, en mølle, der sørgede for, at det tab, der var på halvdelen af kornet undervejs i produktionsprocessen, blev drastisk reduceret; virkelig gode, bæredygtige projekter. Jeg synes da i og for sig også, der er grund til at nævne, at sådan nogle ting rent faktisk foregår. Men der har selvfølgelig også været dårlige ting, det skal der ikke lægges skjul på. Og der er også for stort et element af erhvervsstøtte i den danske bistandspolitik.

Det er heller ikke, fordi vi i Enhedslisten er specielt imponerede af det forslag til vedtagelse, som regeringen har fremsat. Det, hr. Jørn Jespersen har fremsat, er lidt bedre.

Men det, der er vigtigt for os i Enhedslisten at understrege i dag, og når vi vil stemme for det forslag til vedtagelse, som regeringen har fremsat, er det, fordi jeg synes, at vi i dag skal marke-